

În casa mea e liniște, pereții stau să asculte cam câtă tăcere încape în timpul de împăturire a șervețelilor.

În casa mea se moare pe bucăți, îngropi câte puțin și nu chemi pe nimeni

să plângă.

În casa mea florile se ofilesc cu pământ cu tot.

În casa mea îngerii stau de șase ca după o crimă fără martori.

În casa mea păienjenii își fac biserici la fiecare pradă, de aceea nu mă încumet

să-i strivesc.

În casa mea o domnișoară s-a închis între ferestre și toți vecinii

se înghesuie să-i ceară mâna.

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Despre înfrângerea definitivă a întunericului"

Scris de Antonia Luiza Zavalic

Sâmbătă, 14 Decembrie 2013 08:36 - Ultima actualizare Sâmbătă, 14 Decembrie 2013 11:01

În casa mea singurătatea nu plătește chirie.

AUTOR:

ANTONIA LUIZA ZAVALIC

13 decembrie 2013